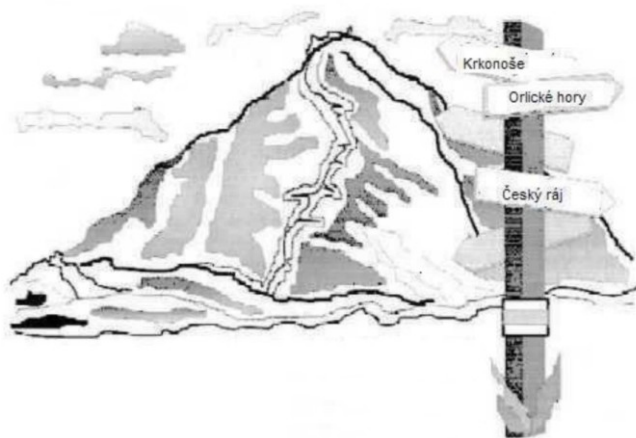

Zpravodaj č. 1/17

Úvodník

Střípky z oblastní konference

Chaty KČT v Královéhradecké oblasti

- Bouda pod Studničnou
- Jestřebí bouda

Střípky z odborů

- Trutnov
- Ostroměř
- Jičín

Pozvánka na akce

ÚVODNÍK

Jaro je tady...

Pomalu ale jistě paní Zima končí svoji studenou nadvládu nad krajinou. Příroda se začíná pozvolna probouzet ze zimního spánku. Sluníčko se snaží vytahovat ze země, mezi zbytky tajícího sněhu, první posly jara, abychom měli, při našich toukách jarní přírodou, co obdivovat. A proto vyměňme lyžařské boty a lyže za "botasky", nebo jinou sportovní obuv a pojďme na procházku do probouzející se přírody. Ta už není tak tichá jako v zimě, kdy je v bílé stopě slyšet jen svištění běžek a křupání

sněhu pod hůlkami. Teď nás při toukách jarní krajinou doprovází všudypřítomný ptačí křik a bublající potůčky odvádějící z kopců vodu z tajícího sněhu. Na jejich březích a v mokřinách kvetou jedny z prvních jarních kytiček, bledule. Pokochejme se pohledem na jejich rozsáhlé bílé koberce, které vytvářejí svými květy. Objevují se první kočičky, na kterých se pasou po zimně vyhladovělé včely. Jejich bzukot na květy obalených stromech, je další zvuk jarní přírody. Pojďme tedy nejen o svátcích jara ven a zúčastněme se některých z mnoha turistických akcí pořádaných odbory KČT naší oblasti. Uvidíme se s

přáteli se kterými jsme se potkávali i na běžkách. Popovídáme si s nimi, třeba při opékání buřtíků, nebo při společné cestě. A při ní můžeme zjišťovat jestli už kvetou bledule, sněženky nebo petrklíče či ostatní jarní kvítka. Po absolvování takového výletu se můžeme s klidným svědomím pochválit, že jsme opět udělali něco pro sebe. K tomu a k ostatním výletům nejen jarní krajinou všem přeji šťastnou cestu a ZDRÁVÍ DOŠLI!

J. Kachlík

OBLASTNÍ KONFERENCE V HOLOHLAVECH

Střípky z průběhu konference KČT, oblasti Královéhradeckého kraje konané dne 25. února 2017 v Holohlavech.

Jednání konference řídil předseda pan Lubomír Hoška dle schváleného programu. Hostem byl za ústředí pan Zdeněk Cabalka. Konference se zúčastnilo 57 delegátů ze 71 pozvaných dle klíče, což je 80,3 %. Zprávu o činnosti KČT oblasti KHK a

Oblastního výboru přednesl předseda pan Hoška. Tato zpráva byla doplněna dílčími zprávami o pěším značení panem Novákem a cykloznačení panem Raichem. Zprávu o hospodaření oblasti a vyúčtování akce Poslední puchýř a rozpočtovou rozvahu na rok 2017 přednesl hospodář oblasti pan Krejcar.

Ocenění členů KČT

Za dlouholetou aktivní činnost v oblastním výboru obdržel vyznamenání - Diplom s medailí - pan Jiří Krejcar. Dále ocenění za celoživotní činnost pro turistiku – Veřejné uznání s medailí obdrželi pánové Ladislav Stuchlík, Manfréd John, Oldřich Horák a paní Eva Jeřábková. Diplomy „Čestné uznání oblasti“ k životnímu jubileu obdrželi pánové Ing. Vladimír Musil, Miroslav Halama a Ing. Luboš Podlipný. Diplom „Čestné uznání“ obdržela paní Stanislava Zelenková.

Diplom za pořadatelské akce při kulatém výročí ročníků obdrželi tyto akce: Jičín - 50. ročník – Pochod Českým rájem – Putování za Rumcajsem
Hostinné – 40. ročník – Pochod podzimní přírodou
Bohuslavice – 40. ročník – Šmajd našim okolím

Volba člena do oblastního výboru

Z důvodu odstoupení pana Ondřeje Štafy zvoleného v minulém roce do výboru oblasti KČT KHK byl navržen nový člen pan Miroslav Vlček z odboru Trutnov a byl bez námitek schválen.

Volba delegátů na celostátní konferenci KČT v Praze

Byli zvoleni delegáti na celostátní konferenci KČT v Praze konané 1.4.2017 pánové L. Hoška, M. Vořechovský, Mgr. J. S. Kaiser, Ing. J. Rohulán paní M. Dubnová a náhradníci L. Novák a P. Hoška.

Diskuze

Jednání v diskusi otevřel předseda oblasti pan Hoška ve věci odboru Červený Kostelec, který při výroční členské schůzi odsouhlasil vystoupení z KČT. Zástupci byli upozorněni na záležitosti vyplývající z vystoupení z KČT. To se týká již nahlášené akce „Hadařská 25“ do souboru akcí k výročí v roce 2018. Protože turistické sdružení nemůže vystupovat jako člen KČT a používat jeho logo musí být s těchto akcí vyjmut.

Náhradou byla navržena a schválena akce odboru Bohuslavice „Šmajd našim okolím“.

Na akci pro seniory „Kokořínsko“ v termínu 22.6.2017 požádal odbory o uspíšení přihlašování zájemců. Termín pro přihlášení byl nově stanoven do 10.4.2017.

Pan Krejcar upozornil na směrnicí o povinnosti vedení účetnictví – pokladní kniha (pro jednoduché účetnictví) a přílohu č. 1 pro podvojný účetnictví. Hlášení o ekonomice – do konce března za roky 2014, 2015 a do konce června za rok 2016. Připomněl úrazové pojištění u Pojišťovny. Dále kritizoval, že na servru KČT nejsou pokyny pro hospodáře (smlouvy apod.)

Poslední puchýř

Škop – nastává problém se získáním pořadatele pro akci Poslední puchýř. Návrh na návrat k tradičním jednodenním akcím a zjednodušení pořádání Posledních puchýřů – návrat ke kořenům. Vznést tuto otázku na ústřední konferenci.

Cabalka – Poslední puchýř 2017 v Bučovicích i následný 2018 v Semilech jsou plánovány ve zjednodušeném provedení (individuální zajištění ubytování), volné vstupy, vlastní doprava.

Členské příspěvky

Kaisr - pochopení pro Č. Kostelec – peníze by měly být pro členy.

Jágrová - reagovala na připomínky o výši členských příspěvků ze 2 odborů a u odboru Červený Kostelec je to důvodem k ukončení členství. Je nutné si uvědomit, že seniorský příspěvek ve výši 140,- Kč (což je 38 haléřů denně) nebo za dospělého 230,- Kč (což je 63 haléřů za den) a především jsme pojištěni na všech akcích. Dále při využívání slev na chatách, u některých CK a využívání slevové karty Sphere. Dále je mi jasné, že každý necítí takovou vazbu ke svému odboru, natož k celému klubu. A přitom jsem šokována, jak členové jednoho odboru zahodí historii odboru 2 roky před jeho **stým** výročím. To se předkové a zakladatelé musí v hrobě obracet!

Tauchman – přirovnal výši příspěvků k několika pivům.

Mládež

Krejcar – otevřel otázku Tomíků (sněm v Hronově) – nemusí být členy KČT?

Cabalka – podle usnesení ze sněmu ATOM nejsou automaticky členy klubu, ale mohou se dobrovolně (20,-Kč) přihlásit k členství v KČT. Myslet si, že členové ATOM jsou automaticky členy KČT – není správné.

Jágrová – informovala o počtu Tomíků v oblasti kteří jsou členy KČT – Nezmaři 56, Plamínek 14, Stopa N. Město 22 členů a o členství uvažují Pěšinky z HK.

Tauchman – upozornil na větší problém a to se stárnutím členské základny. Jakou činnost

pro mladé (nejen kešky) a dotaz, zda mládež z oddílů TOM pokračuje dále v činnosti v klubu.

Vořechovský – v Úpici nejsou ATOM, oddíl mládeže je součástí odboru, má přes 40 členů a vedou jej odchovanci oddílu mládeže. Jsou zde vazby na odbor a oni zůstávají i po přechodu do dospělosti. Osvědčili se společné výlety dětí a dospělých.

Poznámka redakce – bude oddělení ATOM od KČT prospěšné či nikoli? A nestálo by za to podpořit finančně více oddíly mládeže v KČT? Doporučujeme tyto dotazy vznést na celostátní konferenci v Praze.

Různé

Kaisr – slevy na památky. Jak prosperují chaty KČT? Investice do chat a ubytování – žádány dvou lůžkové pokoje.

Škop – slevový systém by měl být zaměřen k památkám a ne na oblečení a další obchody.

Hoška – připomenul slevy vstupného do objektů Národních kulturních památek.

Teichman – regionální problémy s dopravou, místními obchody, hospůdkami jsou odrazem směřování podpor do velkých sídel a dopadají i na činnost spolků.

Čech – ze 70 členů jen 30 ze Žacléře – lákají

na obecní akce. Pozval na akci 9.9.2017 „Vandr přes Vraní hory“.

Zaydlar – poděkoval turistice (po těžké nehodě v roce 1996 se díky turistice zotavil).

Požádal o pomoc s kontakty na cykloorganizace v českopolském příhraničí.

Kachlík – prosba o příspěvky do našeho Zpravodaje, který je vydáván 4x ročně.

Ježek – informoval a doporučil akci „Týden turistiky na Valašsku.“

Cabalka – státní dotace od MF a MŠMT jsou podmíněny počtem členů a výši členských příspěvků a spoluúčast na požadovaných dotacích.

Chaty – nejsou prosperující a co se vybere to se hned investuje do oprav a renovace. Požadovaná tabulka o činnosti odborů je nutná pro prezentaci činnosti a k žádosti o získání dotací.

Nový web byl zastaven a na základě připomínek bude tvořen další.

Požádal o zprávy a příspěvky z odborů k prezentaci odborů do Turisty – uzávěrky k 20. dnu v měsíci k otištění za dva měsíce.

Redakčně upraveno. Foto Standa Holoubek

PŘEDSTAVUJEME CHATY KČT KRÁLOVÉHRADECKÉ OBLASTI

BOUDA POD STUDNIČNOU

Tam kde končí Růžový a začíná Obří důl, stojí na louce nad rychle proudící řekou Úpou dřevěný horský dům. Posledních šedesát let se jmenuje **Bouda pod Studničnou**, ale dříve se tomu domu říkalo **Rauschenbach**, tedy Šumící potok. Obě jména jsou výstižná. Velká Studniční

jáma, ledovcový kar zahloubený do mohutného masivu 1554 metrů vysoké hory, tvoří nádhernou kulisu jednoho z nejdéle obydlených míst v Peci pod Sněžkou. Bouda pod Studničnou se nachází v ústí ledovcem vytvarovaného Obřího Dolu, který je jednou z dominant Krkonošského národního parku. Bouda je doslova obklopena přírodou a od hlavní turistické cesty vedoucí přes Obří Důl na Sněžku je oddělena horskou říčkou Úpou. Pobyt na Boudě Pod Studničnou je díky tomu klidný a ničím nerušený zážitek. Je ideálním výchozím bodem pro nespočetné túry po horských hřebenech a údolích Krkonošského národního parku. Bouda je klasické roubené stavení a proto prostorná jídelna, jejíž stěny jsou tvořeny silnými trámy s vymazanými spárami a jejíž strop je nesen několika ještě mohutnějšími trámy, působí velmi teple a útulně. Na boudě máte možnost v restauraci sledovat televizi či si zahrát ping-pong nebo kulečnick. V zimní sezóně je k

dispozici menší vlek 200 m od chaty. Skibus, který staví 500m od boudy (je možné domluvit se na přiblížení), Vás doveze do okolních lyžařských středisek: Pec pod Sněžkou, Jánské Lázně (Černá Hora), Velká Úpa (Portášky). Pro běžkaře je ideální vyvézt se nedalekou lanovkou na Sněžku a proběhnout se po hřebenech Krkonošského masivu. Vychutnáte si tak pohádkovou zimu v Krkonoších.

Současná horská Bouda pod Studničnou nabízí ubytování ve dvou až pětilůžkových pokojích. Některé mají vlastní sprchu a WC, ostatní jsou turistického charakteru. Lákadlem je domácí česká kuchyně s klasickými jídly jako svíčková, vepřová knedlík a zelí, moravský vrabec. V restauraci si něco dobrého můžete objednat celý den.

Oblíbené jsou domácí buchty, kynuté koláče s borůvkami či jiným ovocem, jablečkový štrúdl, moravské koláče s tvarohovou či makovou náplní a povídky navrchu, zmrzlinové poháry. Někomu potěší plzeňské pivo či desítka Gambrinus. Ubytování hosté mají snídaně formou švédských stolů. Pobyť v Boudě pod Studničnou je cenově výhodný, pohybuje se od 350 do 400,- Kč osoba/noc. Členové Klubu českých turistů mají slevu ve výši 60,-Kč na noc. Lázeňský poplatek MěÚ Pec pod Sněžkou (30,- Kč) není zahrnut v ceně. Nabízíme skupinové slevy dle dohody. K chatě je možné dojít během 15 minut z hlídáního parkoviště u kapličky v Peci pod Sněžkou, kde je možné zaparkovat auto. Ze stanice autobusů je to jen o 200 m dále. Na základě povolení chataře lze s autem dojet až k chatě a zaparkovat tam. Nájemce je však běžně připraven odvézt hostům zavazadla, eventuelně lyže, jak od autobusové zastávky, tak i z hlídáního parkoviště.

HISTORIE

Tato chata má poněkud jinou historii, než většina bud z vyšších poloh. To byly pastevecké boudy. Naše Chata pod Studničnou byla zřejmě horskou chalupou některého z lidí žijících v Peci pod Sněžkou. Původní chalupa stála na druhé straně malé luční enklávy. Místo bylo odnepaměti spojeno s horníky a s hospodáři z rodiny Mitlöhnerů. Asi v roce 1830 postavil Johann Mitlöhner novou chalupu,

kteou o sedmdesát let později proslavila výroba lyží značky „Mitlöhner – Riesenhai“. Zvláštní historii této boudy začal psát truhlář Franz (podle jiných zdrojů Josef) Mitlöhner, když se vrátil z truhlářského vandru v roce 1903. Naučil se tam něco, co ostatní truhláři doma zatím neuměli: ohýbat dřevo a vyrábět z něj lyže. Po čtyřicet let byly jeho jasanové lyže nejlepšími ve východních Krkonoších. Na domě se tehdy objevil nápis Ski – Mitlöhner. Dařilo se mu dobře, a proto chalupu předků v roce 1929 přestavěl na dům pro hosty. Roubený interiér i detaily truhlářského mistra Mitlöhnera nás těší dodnes. Název se tehdy rozrostl na Pension Ski Mitlöhner. Rodina Mitlöhnerů až do druhé světové války výrobu lyží zdokonalovala. Jejím špičkovým výrobkem byly první lyže s ocelovými hranami v krátkém úseku pod vázáním. Po skončení světové války však musela německá rodina z chaty odejít do Německa a jejich majetek byl znárodněn. Není přesně jasné, kdy a jak se chata dostala do majetku původního ČSTV, spravovaného Správou tělovýchovných zařízení. Odtud ji Klub českých turistů dostal, při rozdělování majetku starého ČSTV, v roce 1991.

Z podkladů různých internetových stránek zpracoval M.Vořechovský

JESTŘEBÍ BOUDA

TURISTICKÁ ZÁKLADNA V JESTŘEBÍCH HORÁCH

Jestřebí bouda leží v osadě Paseka na hřebeni Jestřebích hor a je jejich turistickým centrem. Přímo okolo boudy procházejí turistické značené trasy. Červená TZT jde z Malých Svatoňovic, rodiště sourozenců Čapkových, do Lhoty u Trutnova, nebo přes Radvanice do Adršpachu. Zelená TZT vede z Maternice do Královce a spojuje rozhledny na Žaltmanu a na Markoušovickém hřebeni. Na této TZT jsou k vidění betonové pozůstatky hraničního opevnění. Malé ŘOPíky, velké dělostřelecké sruby i zbytky základů. V těsné blízkosti Jestřebí boudy se křižují dvě značené cyklotrasy. Červená č. 4091 spojuje Trutnov Poříčí s rekreačním rybníkem Špinkou a prochází kolem rozhledny na Markoušovickém hřebeni. Druhá, modrá cyklotrasa č. 4090 vede z Radvanic přes Úpici do Slatiny nad Úpou. Všechny trasy jsou na mapě KČT č. 26 Broumovsko. V zimě je okolo Jestřebí boudy i po celých Jestřebích horách množství upravených běžeckých tras. Na jaře, když roztaje sníh, vykvetou na loukách Jestřebích hor tisíce chráněných bledulí vytvářejících bílé koberce.

Přístup na Jestřebí boudu je autem z Radvanic po nezpevněné lesní cestě. Vlakovou a autobusovou dopravou lze dojet do Malých Svatoňovic, Radvanic a Trutnova.

Jestřebí bouda disponuje v 1. patře kapacitou 45 míst v sedmi pokojích od čtyř do deseti lůžek. Ubytování má k dispozici pánské a dámské sociální zařízení se sprchami, vybavenou kuchyň a společenskou místnost s televizí. Bouda je celoročně ideálním zázemím pro tábory, školení, soustředění i soukromé nebo firemní večírky či zábavy. Cena za ubytování je 220,-Kč za osobu a noc. Zlevněné ubytování je 190,-Kč s kartou EUROBEDS. V přízemí je po celý rok o víkendech otevřen bufet provozovaný členy KČT Úpice. Kontakt na provozovatele: správce@jestrebibouda.cz nebo

www.jestrebibouda.cz.

HISTORIE

Prvními majiteli hospody "Na pasece" byl Franz Rzehak, šenkýř z Pasek a jeho žena Wilhelmina také z Pasek. Jejich syn Franz se oženil v roce 1921 s Berthou Umlaufovou z Radvanic. Spolu v letech 1929 - 30 přestavěli boudu do přibližně dnešní podoby, jak o tom svědčí nápis v teracu u hlavního vchodu a přejmenovali ji na Lesní bouda - Waldbaude. Za 1. republiky byla bouda známá po celých východních Čechách.

Na výlety v létě a na lyže v zimě sem jezdili lidé až z Hradce Králové speciálně vypravenými vlaky do Malých Svatoňovic. Odtud šli pěšky na boudu, které se mezi lidmi neřeklo jinak než "Řehačka". Pod tímto názvem je známá dodnes. Z této doby se také pro svah cca 1km od boudy a blízko konce lyžařského vleku z Radvanic zchoval název "Hradečák".

Franz Rzehak zemřel v roce 1939 a jeho žena zůstala sama na hospodářství i živnost. Za čas se seznámila s četnickým strážmistrem z Chvalče Hansem Ottou Fleknou. V roce 1943 se za něho provdala. Ten asi po roce odešel do války, kde byl zajat a na Paseky se již se nevrátil. Po osvobození byla bouda jako německý majetek zkonfiskována a předána do národní správy. Národním správcem byl jmenován František Jiránek.

Paní Berta, všichni jí říkali paní Řeháková, byla Jiránekem vyžádána z odsunu a vrátila se na boudu. Zpočátku tady hospodařili spolu. Za čas Jiránek zmizel, potom co se mu povedlo vše co šlo rozprodat. A paní Berta na boudě zůstala opět sama.

V 50. a 60. letech pravidelně navštěvovala "Řehačku" úpická rodačka akademická malířka J. W. Mezerová, která malovala

zdejší krásnou přírodu.

Paní Řeháková neměla na udržování objektu dost sil a bouda stárla a chátrala spolu s ní. Proto v šedesátých letech přivítala dobrovolnou aktivitu markoušovických, havlovických a úpických turistů. Těm bylo povoleno boudu bezplatně užívat coby objekt určený ke zbourání.

Turisté začali boudu pomalu opravovat a uvádět do provozu a přejmenovali ji na Jestřebí boudu. Záhy odpadli turisté z Markoušovic a v osmdesátých letech i turisté havlovičtí. V této době byl také vyřešen problém vlastnictví boudy. Byla převedena za symbolickou částku z vlastnictví státu do vlastnictví TJ Sparta Úpice. Převod byl

uskutečněn s jedinou podmínkou, že bude z Jestřebí boudy vybudována turistická základna Jestřebích hor.

Zcela samozřejmě se předpokládalo, že turisté budou i nadále pokračovat v práci na turistické základně, kterou budovali svojí dobrovolnou činností již od začátku 60. let. Jenže vlivem lidské závisti, arogance moci a poklonkovaní komunistickému režimu začala být práce turistů sabotována nesmyslnými úkoly a nařízenými ze strany TJ. Proto nabídl oddíl turistů spoluúčasť na provozu a budování Jestřebí boudy i dalším oddílům TJ Sparta Úpice. Snažil se je zapojit do zajištění zimních víkendových služeb a brigád na údržbu a zvelebování JB. Tato snaha skončila fiaskem a turisté byli i přes tento vstřícný krok z boudy vypuzeni. Provoz chalupy byl za krátkou dobu totálně ochromen, protože ostatní oddíly TJ neměly

na správu boudy dost sil ani chuti. Chybělo to správné zapálení pro věc. A taky přišlo probuzení ze snu o snadných ziscích a zjištění, že je nutné pracovat bez nároku na jakoukoliv osobní odměnu.

Tehdejší vedení TJ tedy nabídlo boudu zpět svému odboru turistiky, aby dále pokračoval v započatém díle. Od této chvíle (konec 80. a začátek 90. let) začala pro turisty lopotná práce. Bouda potřebovala nutně rozsáhlou rekonstrukci a bylo třeba, aby si na ni začala vydělávat. Z tohoto důvodu byl provoz víkendového bufetu převeden ze zimního na celoroční. Také se zvýšilo množství ubytovaných. Hlavním cílem bylo sehnat dostatek peněz na uskutečnění tohoto smělého plánu rozsáhlé rekonstrukce Jestřebí boudy.

Ta začala v 80. letech rekonstrukcí pokojů v prvním patře. Dále byla vybudována čistírna odpadních vod. V 90. letech bylo zavedeno ústřední topení po celé boudě. Poté byla v 1. patře vybudována společenská místnost a kuchyňka pro ubytované. Byly položeny koberce na pokojích a provedeno jejich odhlučnění. V kuchyni v přízemí byla postavena nová kachlová kamna.

Pod heslem: „Do nového tisíciletí v novém kabátě!“ dostala Jestřebí bouda v roce 2000 novou fasádu. Při této příležitosti byla vyměněna okna v celé boudě. V průběhu roku 2004 byla provedena kompletní rekonstrukce sociálních zařízení. V dalším roce byl zajištěn zdroj kvalitní pitné vody (hloubkový vrt). V roce 2008 došlo k rozšíření sálu pro návštěvníky a instalace krbových

kamen. Cílem bylo zvýšení kapacity sálu a zvětšení komfortu pro průchozí turisty. Dále byla provedena oprava 1/3 střechy. V dalších letech byla postupně po částech opravena zbývající část střechy. Zatím poslední velkou investicí na Jestřebí boudě byla kompletní rekonstrukce kuchyně v přízemí.

Veškeré uvedené práce byly a nadále jsou financovány z výnosu Jestřebí boudy. Na rekonstrukci pokojů finančně přispělo OV ČSTV Trutnov. TSUT (Tělovýchovně-Sportovní Unie Trutnovska) finančně přispěla na ústřední topení. Tyto finanční příspěvky pomohlo turistům zajistit bývalé vedení TJ Sparta Úpice a to byla také jediná aktivita majitele při rekonstrukčních pracích na Jestřebí boudě!

Úpičtí turisté na Jestřebí boudě odpracovali s elánem nesččetně brigádnických hodin. Stalo-li se, že došly finance, sami mezi sebou potřebnou sumu vybrali. Před několika lety si Jestřebí boudu od TJ Sparta Úpice dlouhodobě pronajali, aby zůstala zachována i pro další turistické generace. A samozřejmě také proto, aby byla i nadále dodržena základní podmínka převodu boudy z vlastnictví státu za symbolickou částku – totiž že bouda bude trvale sloužit jako turistická základna Jestřebích hor. Takto se turisté dlouhodobě zavázali k financování provozu, údržbě a zvelebování Jestřebí boudy z jejího vlastního výtěžku.

Z podkladů internetových stránek a archivu KČT Úpice zpracoval J.Kachlík

STŘÍPKY Z ODBORŮ

KČT Trutnov

Tajný výlet KČT Trutnov

Tajný výlet naplánoval náš předseda Jirka Tichý, ale nakonec se omluvil, takže žezlo vedoucího připadlo na mě.

Ráno 28.prosince v 7:30h, když jsem přicházel v Trutnově k vlakovému nádraží, mne vítala početná skupina turistů čekajících na příjezd autobusu.

Vyrážíme přesně v 8h, sešlo se nás a následně i cestuje 44, z toho 30 členů KČT Trutnov. V průběhu jízdy odtajnuji trasu výletu. Jedeme do

Hradce Králové.

První zastávka, **Muzeum Petrof**, zde nás vítá paní Doleželová, která nás seznamuje s expozicí jedinečných hudebních nástrojů, obdivujeme zde unikátní klavíry, pianina, harmonia a další historické i moderní nástroje klavírnického řemesla. Dozvídáme se i mnohé z historie továrny Petrof, která v roce 2014 oslavila 150 let od svého založení panem Antonínem Petrofem. Pomyslnou třešničkou na dortu a velkým překvapením pro naše výletníky byla hudební produkce s paní Rimi Naumovou, která pochází z Arménie. Zahrála nám na křídlo PASAT 210 několik skladeb, z nich první byla symfonická básen

Vltava od hudebního skladatele Bedřicha Smetany.

Plni zážitků z muzea a nádherného hudebního recitálu paní Naumové nasedáme do autobusu, který nás doveze před hvězdárnu a planetárium. Zde vysedáme a vydáváme se po naučné stezce. Nese název **Planetární**, a je modelem naší sluneční soustavy v měřítku 1:1miliardě. Postupně se seznamujeme se vzdálenostmi, velikostmi a vlastnostmi těles

sluneční soustavy, ale zároveň poznáváme i malebnou krajinu Nového Hradce Králové. Procházíme nejprve po asfaltové silnici, potom již pěšinou mezi poli, lesem, okolo rybníků Datlík, Cikán a Biříčka.

U rybníka Biříčka začíná další NS. Jmenuje se Koliba a byla cílem další cesty.

Bohužel někteří výletníci nejdou po trase naučné stezky, ale po žluté turistické značce. Naštěstí obě končí u motorestu Koliba, cíle naší cesty. Máme v nohách něco přes 9 kilometrů a tak jsme rádi, že usedáme k dobrému obědu.

Po jídle ještě Fanda Teuber vybírá členské příspěvky a znavení výletníci usedají do přistaveného autobusu, který nás odváží zpět do Trutnova.

Výlet se vydařil, přálo nám i počasí a z dotazů turistů: „Co se chystá příště?“, můžu konstatovat: Výlet se libil!

Sepsal Míla Vlč, KČT Trutnov

Memoriál J.Axmana – 28.1.2017

Konečně po letech napadl sníh i v nižších polohách a tak i my, jako mnozí jiní, jsme oprášili prach z běžkařských lyží a vyrazili do Hostinného na pochod. Z Chotěvic nám vlak jel o půl deváté. My jsme nastoupili a parta turistů z našeho bývalého mateřského odboru vystoupila. Vsadili na jistotu suchých silnic, místo prodírání se zavátými polními a lesními cestami.

Spolu s několika kamarády jsme dorazili do Arnultovic na start pochodu krátce

před devátou. Chtěli jsme si dát startovní pivko, restaurace sice byla plná, ale jeden stůl jakoby čekal přímo na nás. Na chvíli si k nám přisedla i Maruška z Trutnova, ale brzy odešla na trasu – také na běžkách.

Nám se v teple příjemně sedělo a rozprávělo a najednou jsme zjistili, že je deset pryč a že vedle nás usedají první pochodníci právě se navrátilivší z trasy s diplomy v rukou. Rychle jsme dopili, namazali běžky, hodili je na ramena a pěšky vyrazili směrem, který nám určovaly fáborcky – za hospodu, přes říčku Čistou a lesní stezičkou vzhůru do kopce k výchozímu běžkařským tras. Než jsme se obuli, napili čaje a někteří ještě jednou přemazali běžky, dohnali nás další účastníci pochodu/přejezdu. Čekala nás dlouhá jízda po loukách... Za slunečného počasí tu bývají krásné výhledy na Krkonoše, dnes bohužel, bylo zataženo a nebylo vidět ani na vedlejší kopec. Přesto se nám jelo dobře. Nemrzlo, stopy (byly úžasně připravené) vedly lehce zvládnutou krajinou. Já a kamarádka jsme začátečnice, takže na nějaké větší sjezdy, či výšlapy jsme se úplně necítily. Sem tam se nám pletly hůlky do běžek a podobně ☺. Na rozcestí, které jsme si pro sebe nazvali „Země nikoho“ jsme se zastavili na šálek čaje. Široko

daleko bílo, nikde nikdo. I když po chvíli se začali trousit poslední opozdilci. Asi to byl osud, protože jsme tu zaujali pozici regulovčičků ☺. Zmatení běžkaři nevěděli kudy dál. Žádné značení tu nebylo a jelikož máme zdejší louky prošmajdané, nebylo nic lehčího, než radit kudy dál. Chtělo by to lepší popis trasy do itinerářů...

Nás teď čekal úsek lesem. Na jeho okraji jsme potkali Marušku s kolegyní –

běžkačkou – obě se právě vracely do cíle. Cesta dost krkolomná. Žádná pěkně strojem vyjetá trasa, ale spíš lesní kros plný nečekaných prohlubní a prudkých zatáček. Inu přežili jsme a ocitli se na výšině nad Čermnou. Na zdejších lukách svištěl ledový vítr. Nic příjemného.... Vykukující věž kostela sv.Václava nám ukazovala směr, kterým pokračovat dál – do Čermné. Ještě bylo potřeba překonat pořádný sešup dolů a už jsme mohli sundat běžky a dojít po asfaltce do místního pohostinství na kontrolu... Ten pocit, když zase jdete po svých a nejste odkázáni na jakási prkýnka připoutaná k nohám... měla jsem chuť políbit zem...☺

V hostinci bylo poměrně živo. Dali jsme si razítko, obdrželi každý po mandarince, posbírali po hospodě volné židle, dali je k jednomu stolu, abychom seděli po hromadě a postavili se do fronty na polévku. Čekali jsme sice nekonečně dlouho, ale teplá polévka je teplá polévka....

Protože byla jedna hodina pryč a my potřebovali ještě leccos pořešit s pořadatelem akce v cíli a zároveň stihnout vlak o půl čtvrté, rozdělili jsme se. Kamarádi jeli zpět na běžkách, my je hodili na ramena a přes Antoníček a po MTZ došli do cíle za 40 minut pěšky. Měli jsme tak fůru času poklábosit v cíli, zaplatit příspěvky do nového odboru - Hostinné - a připít si na uvítanou. Na vlak jsme už opět odcházeli v kompletním seskupení – kámoši

dojeli včas!

Byla to prima akce, na kterou přišlo přes 250 turistů či běžkařů!

Alča z Chotěvic

KČT Ostroměř

Klub českých turistů Ostroměř v roce 2016

Co je turistika, jistě všichni víme, ale jen pro upřesnění se podívejme, jak se turistika definuje: „Turistika je zájmová činnost (koníček) spočívající v krátkodobém cestování a poznávání prostředí, krajiny, památek a zvyků lidí. Pak se turista vrací na místo obvyklého pobytu. Klasická turistika je pěší.“ Krátké informace pro rychlé oživení: V ČR je turistika od 19. století velice oblíbená a komunita turistů rozšířená. Od roku 1888 mají turisté svoji organizaci Klub českých turistů, který udržuje na území ČR hustou síť značených stezek pomocí turistických značek. (I v naší malé organizaci je aktivní značkař a zároveň předseda Olda Horák.)

Teď už k vlastnímu shrnutí naší činnosti.

Jako v minulých letech to bylo několik druhů námi pořádaných akcí.

Pochod Krajem Eduarda Štorcha (již 41. ročník) – s historicky největším počtem účastníků – 354, což je velký úspěch také proto, že v tomto ročním období (květen) se koná mnoho jiných lákavých společenských akcí.

Druhou tradiční každoroční aktivitou je celodenní autobusový výlet do míst, kam se vlakem nedostaneme. Tentokrát to byl Máchův kraj – Doksy, hrad Bezděz, zámek Zákupy, Vranovské skály, Průrva Ploučnice. Opět patří jako vždy poděkování a obdiv za úžasný zážitek a bezchybnou organizaci Tomáši Horákovi. (fotografie a podrobnosti najdete na internetu www.kct-ostromer.wz.cz)

Další významnou akcí byl již tradiční dvoudenní výlet do Krkonoš s přespáním na Studenovské chatě. Zažili jsme rozmery našich nejvyšších hor. První den jsme vycházeli na hřebenovou túru z Horních Míseček v dešti, naprosté mlze a zimě. V takovémto počasí

jsme prošli nad Pančavským vodopádem, kolem Labské boudy, pramene Labe, Tvarožníku až na Voseckou boudu, kde jsme se šli ohřát a občerstvit. Po odchodu z Vosecké boudy Krakonoš mávl svou kouzelnou sukovicí a odehnal špatné počasí. Dál jsme pokračovali za krásného slunného dne, s úžasnými výhledy na Dvoračky a na chatu. Večer nás čekalo opékání špekáčků a příjemná zábava. Druhý den opět za nádherného podzimního dne jsme zajímavou jinou cestou než obvykle došli do Jablonce n. Jizerou. Za organizaci a „technickou“ podporu děkujeme Jarkovi Kvasničkoví, který se o nás dobře postaral.

Nyní se dostávám k naší nejčastější činnosti našim pravidelným vlakovým výletům každý týden. Celkem to bylo 50 výletů a ušli jsme přibližně 640 km! Zase to bylo velmi pestré – jako každý rok jsme byli několikrát v Českém ráji, Krkonoších, v Praze (4x), naše oblíbené Kam značky nevedou, Vycházky do blízkého okolí a také bylo mnoho novinek. Za ty vděčíme iniciativě našich členů a jejich návrhům. Jen na ukázkou: Liščí kotce, Řepařská drážka Sendražice, Kamenský dvůr, Liběchov - Čertovy hlavy, Jedlový důl, Prokopské údolí, Údolí Vrchlice, Vycházka za bledulemi, hrad Vízmburk, Lípa v Tatobitech, Broumovské stěny jinou trasou, Sychrov /Arturův hrádek/, Obora Tuř .

Téměř každý měsíc jsme se účastnili dálkových pochodů pořádaných KČT v našem okolí – např. Žižkův štít /KČT Hořice/, Zimní výstup na Tábor, Hostinné - Memorál J. Axmana, Líšenské pochody, Rumcajs, Za posledním puchýřem Lázně Bělohrad, Jarním Podkrkonošim /Lomnice n. Popelkou/, Novopacké pochody.

Nesmím také zapomenout na příspěvní naší organizace k akci „Cesta pohádkovým lesem“. Měli jsme v Sokolské skále tři stanoviště s pohádkovými postavami, kde děti plnily zábavné úkoly. Perníková chaloupka s ježibabou - jízda na koštěti, loupání perníčků, které jsme sami (společně s Klubem seniorů a TJ) napekli a ozdobili. Králíci v klobouku - házení míčky do klobouku a Draka pod skálou, kde děti prolézaly látkovým tunelem a skládaly velké puzzle. Kostýmy a rekvizity vytvořili členové našeho klubu.

Poděkování za aktivní plánování a vedení výletů patří také V. Salabovi a L. Baliharovi.

Letošní rok jsme již zahájili 1. ledna tradiční novoroční vycházkou do lesa a sešlo se nás 30. Můžeme si jen přát, aby se splnilo: „Jak na Nový rok, tak po celý rok“, trávit volný čas v přírodě s partou turistů, odreagovat se od všedních starostí, setkat se s kamarády a udělat tak hodně dobrého pro své zdraví a dobrou náladu.

za KČT Ostroměř Eva Jeřábková

KČT Jičín

S Trilobitem zimou nezimou

Poslední únorovou sobotu jsem se s dvěma potomky – synem Janem a dcerou Alenkou – vydala vyhlížet jaro na pochod do části Prahy 16 – Radotína organizovaný KČT Trilobit Barrandov. K cestě jsme využili služeb národního dopravce Českých drah, které nás spolehlivě dovezly na místo pochodu i zpět. Z Jičína jsme odjížděli v 6.37 směř Nymburk, za 10 minut jsme měli přípoj rychlíkem Kyšperk na Hlavní nádraží. Krátkou pauzu – slabou půlhodinu – jsme využili ke kávovému občerstvení. V pořadí třetí spoj Elefant city směř Beroun nás po čtvrt hodině dovezl na místo startu. Startovalo se na nádraží, po zaplacení startovného 30,-Kč pro členy KČT. Na trasu 15 km jsme se vydali do námi dosud neznámého terénu. Prošli jsme obcí kolem Radotínského potoka, naše další cesta vedla mírně do kopce Černou roklí. V tomto úseku jsme potkali 3 pohádkové postavy jako zpestření pro dětskou trasu. První zastávka byla ve vsi Kosoř, kde jsme opatřili plán trasy prvním kontrolním razítkem. Zde byla možnost občerstvit se nabízeným gulášem, ale restaurace byla tak zakouřená, že jsme prostor urychleně opustili. O to víc jsme se zdrželi kousek výše u koňské ohrady. Další kroky nás vedly kolem kapličky a poté jsme opustili Kosoř. Polní cesta nás zavedla k lesu, kterým jsme klesali až k lávce přes Radotínský potok u Kalinova mlýna. Klesání ke Kalinovu mlýnu vyžadovalo značnou opatrnost. Úzká cesta byla v polovině velmi strmého svahu. Došli jsme syna Jana, který nás dle propozic celou

cestu vedl, ale v tomto úseku se k němu přidala starší turistka s prosbou, aby ji vedl, že

má závrať. Tak byl při cestě vykonán i dobrý skutek. Od Kalinova mlýna jsme stoupali vzhůru lesem po modré turistické značce. Pak nás čekala polní cesta, ozdobená dráty vysokého napětí, která nás dovedla do druhé kontroly ve vsi Třebotov. Od polní cesty byl v dále vidět vysílač Cukrák. Restaurace U Růžičků v Třebotově byla přívětivá k nekuřákům, a tak jsme po pořízení kontrolního razítka zasedli k obědu. Vzhledem k tomu, že se od 14. hodiny konal masopust, byla nabídka menší, ale i tak jsme se dobře posílili na další cestu. Po zelené turistické značce jsme došli přes rozcestí Kulivá hora na rozcestí Sulava. Přešli jsme na červenou turistickou značku, prošli kolem koňských ohrad, kde již koničci čekali na své obdivovatele. Měli vsutku ustájení dle propozic v krásném statku. Poté jsme minuli osadu Písky, přetnuli hlavní silnici do Radotína a opět vstoupili po chvíli do lesa. Červená turistická značka nás dovedla strmým klesáním až do cíle. V radotínské restauraci Sokolovna jsme zakončili naše předjarní putování.

Naše předjarní putování. Pořadatelé připravili pěknou trasu s několika stoupáními i klesáními. Účast byla hojná – kolem 700 startujících. Od Sokolovny jsme po 5 minutách byli na nádraží, kde řada spokojených turistů čekala na své spoje. Elefant city jedoucí z Berouna nás po chvíli dovezl na Hlavní nádraží. Zde jsme slabou půlhodinku využili k prohlídce historické části nádraží a potom jsme rychlíkem Dobrošov dojeli do Nymburka. Poslední spoj Regionova nás dovezl do místa, které jsme ráno opustili. Ráda navštěvuji blízká i vzdálenější místa v okolí, ráda ale též poznávám nová místa. Celostátní akce KČT jsou dobrým tipem pro poznávání míst dosud nepoznaných. Díky organizátorům – a příště snad S pohodou jarní přírodou v Jílovém u Prahy. Poslední únorový den roku 2017 zapsala zážitky z cest Alena Vaničková jako inspiraci pro další turisty, kteří chtějí využít bohatou nabídku celostátních stránek KČT. Na viděnou příště!

Alena Vaničková

S Pohodou jarní přírodou

První březnovou sobotu jsem se vydala s dcerou na turistický pochod organizovaný KČT odbor POHODA Praha. S tímto klubem jsme absolvovali pochod již v loňském roce. Tehdy byl start v Davli, malebném městečku na soutoku Vltavy a Sázavy, a tak jsem již netrpělivě od začátku roku vyhlížela na celostátních stránkách KČT, kam nás letos POHODA zavede. Místo startu bylo na těžce železniční trati, jen o 4 zastávky dále,

v Jílovém u Prahy. Počasí ten den skutečně přálo, a tak oblíbený výletní Posázavský pacifik byl hned z Hlavního nádraží zaplněný do posledního místa. Dvouvozová patrová souprava těžko přibírala na následujících zastávkách další turisty a výletníky, kteří se museli spokojit už jen s místy na stání. Půl hodiny po desáté jsme se spolu s dosti početnou skupinou zaregistrovaly na startu, který byl na nádraží. Pořadatelé připravili několik tras, doma zvolená trasa 12 km s ohledem na ještě téměř 3 km přemístění z cíle na nádraží byla nahlášena i při registraci. O tento pochod byl velký zájem – asi 700 účastníků – a tak jsme se většinou pohybovaly v terénu v doprovodu i jiných turistů. Pořadatelé připravili pro zájemce prohlídku štol, které se jinak otvírají pro veřejnost až v dubnu. Kontroly na trase byly vyřešeny formou samokontrol. První zajímavou zastávkou na trase byla štola Halíře, kde někteří turisté využili možnost prohlídky. My jsme si zaznamenaly první samokontrolu a pokračovaly jsme dále směrem na Borek. Prošli jsme kolem jarem se probouzejících zahrádek a chatovou oblastí. Stálé klesání nás dovedlo až k řece Sázavě. Šly jsme po jejím pravém břehu a v místě, kde byl již na dohled železniční viadukt na Žampachu, jsme Sázavu opustily. Začaly jsme stoupat vzhůru a chvíli jsme se zastavily u železničního viaduktu, který je dle některých zdrojů nejvyšším kamenným železničním mostem v České republice – pro představu je jen o 1 metr nižší než Nuselský most. Nachází se na trati

Posázavského

pacifiku mezi stanicemi Luka pod Medníkem a Jílové u Prahy. Byl postaven v letech 1898 – 1899 a první vlak zde projel 1. května 1900. Most nikdy nebyl opravován, přestože přes něj denně projede okolo třiceti vlaků. Pracovali na něm dělníci z celé Evropy, zejména Italové. Od železničního viaduktu jsme stále stoupaly vzhůru a došly jsme k druhé samokontrolě u štol Sv. Antonína Paduánského a Sv. Josefa. Zde již zájemci čekali na prohlídku. Posilnily jsme se na další stoupaní k obci Dolní Studené, poté jsme odbočily na naučnou stezku Jílovské zlaté doly a čekalo nás poslední velké stoupaní na kopec s rozhlednou Pepř. Zde byla v pořadí třetí samokontrola. Pokračovaly jsme okolo vysilačů

z kopce dolů, na dohled již bylo městečko Jílové. V závěru dle propozic bylo ještě obejít velkou ohradu s pastvou ovcí. Řada turistů ale již zamířila přímo dolů do cíle, neboť jim bylo podezřelé, že se má jít opačným směrem. My jsme si trasu nekrátily, obešly jsme poměrně rozlehlou pastvu, došly do obce Studené a konečně zatočily směr Jílové. Poslední samokontrola nás čekala přímo v obci. V cíli v restauraci u Dušků jsme vystály frontu na diplomy a před cestou domů se posilnily v restauraci pozdním obědem. Čekala nás ještě cesta na vlakové nádraží. Zvolily jsme kratší variantu po silnici před variantou turistickou, která byla téměř 4 km po zelené značce. Do odjezdu vlaku v 17.29 zbývala již méně než půlhodina. Posázavský pacifik nás dovezl po krásném stráveném vskutku jarním dni do Prahy. Dvěma dalšími na sebe navazujícími spoji jsme se dopravily domů. Díky organizátorům jsme poznaly zase další turisticky velmi zajímavou oblast a již se těšíme na další akce tentokrát opět s KČT Trilobit Barrandov – Za povidlovým koláčem a Karlštejnská tlapička.

Zážitky z cest zapsala spokojená turistka Alena Vaničková z Jičína

POZVÁNKA NA AKCE

KČT Úpice a oblastní výbor KČT KHK Vás zve na 15. ročník zahájení turistické sezony v Jestřebích horách a v oblasti Královéhradeckého kraje.

BÍLÁ U BÍLÉHO

SOBOTA

KOLU

V sobotu 15. 4. 2017 ve 12hod na Panské cestě pod Žaltmanem u Bílého kolu

**Od 17hod bude na Jestřebí boudě k poslechu i tanci hrát DJ Kaputa
a od 20hod začne maškarní rej**

Klub českých turistů,
oblast Královéhradeckého kraje
Smiřice, Nádražní 155, PSČ 503 03
IČO: 66288631

pořádá autobusový výlet pro seniory

KOKOŘÍNSKO

Poznávací výlet s lehkou turistikou

Termín: čtvrtek 22. června 2017

Odjezd: nástupní místa budou upřesněna s ohledem na přihlášky z jednotlivých odborů.

Program:

VRÁTENSKÁ HORA – vycházka na rozhlednu, výhled na malebné Kokořínsko, za pěkného počasí i na Krkonoše, Jizerské hory a České středohoří. Vstupné 20,- Kč.

KOKOŘÍNSKO * POKLIČKY – zastávka u známých pískovcových útvarů, které patří mezi nejvyhledávanější skalní útvary v České republice, vycházka.

KOKOŘÍN – prohlídka interiéru romantického hradu, který byl vybudován uprostřed lesů na pískovcovém ostrohu nad vysoko Kokořínským dolem.

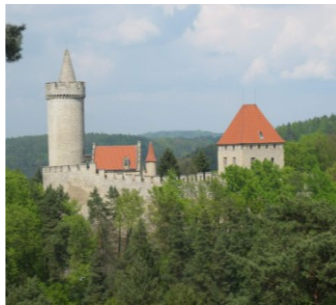
Z vyhlídkové věže pěkný výhled. Vstupné včetně výstupu na věž 50,- Kč.

CINIBULKOVA STEZKA – naučná stezka romantickou krajinou skalním labyrintem a bludištěm s celou řadou pěkných vyhlídek. Pozoruhodné skalní útvary. Délka podle zdatnosti 6 – 8 km.

Přihlášky: do 30. 4. 2017 podpořené poplatkem 100,- Kč přijímá Dana Jágrová, Nádražní 155, 503 03 Smiřice, tel.: 495 422 239, 736 754 180, e-mail:

jagrova.dana@seznam.cz.

Vstupné si hradí každý sám.

PŘÍSPĚJTE I VY SVÝM ČLÁNKEM O AKCI, NEBO TIPEM NA VÝLET!

ZPRAVODAJ. Čtvrtletník pro pěšáky, kolaře, lyžníky a vodáky Královéhradeckého kraje. Ročník 23, číslo 1. Vydavatel: oblast KČT Královéhradeckého kraje. Redakce: Kachlík Jaroslav, Vořechovský Miroslav. Adresa redakce: Jaroslav Kachlík, Smetanova 641, 542 32 Úpice; Elektronická adresa: jkachlik.klap@tiscali.cz. Dáno do tisku: 26.3.2017. Místo vydání: Úpice. Cena: zdarma. Náklad: 50ks a internetová podoba. Grafická úprava: Jarik. Tisk a distribuce: Dana Jágrová. Foto: pokud není uvedeno jinak, archiv redakce a archiv KČT Úpice. Všem příspěvatelům děkujeme za zaslání příspěvků. Uzávěrka příštího čísla do 10.6.2017. Registrace: E 15083 ze dne 16. 02. 2004.